



MNB-mese

2011 június 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Jelentés, 41,6 milliárd forintos veszteséggel zárta 2010-et a Magyar Nemzeti Bank (MNB), egy évvel korábban 65,5 milliárdos nyeresége volt – jelentette be Simor András. Az MNB beszámolójáról már pontosan lehet tudni, hogy valójában lényegtelen dolgokról szólnak.

Így történt most is. Az elnök maga ismerte el, hogy a kérdés tulajdonképpen szóra sem érdemes, hiszen mint mondta, az MNB nem nyereségérdekelt intézmény. Ezért aztán az, hogy az évet többlettel vagy veszteséggel zárja, mindegy, mivel ez „egyáltalán nem minősíti a bank működésének sikerességét”.

Simor szerint az MNB sikeres volt, hiszen tavaly példamutatóan felelős gazdálkodást folytatott, ami azonban az elzökhöz hasonlóan ugyancsak lényegtelen információ. Mert bár az MNB 2010-ben egymilliárd forinttal csökkentette működési kiadásait, ami valóban sok pénz, Magyarország és a gazdaság hatékony működése szempontjából ez is tökéletesen érdektelen.



Arra most ne térjünk ki, hogy a bank még ilyen mértékű csökkentés mellett is 316 millió forintot költött kommunikációra, s hogy a hatalmas összegben önmagában súlyos tételt jelent Braun Róbert, Simor személyes tanácsadója! És abba se menjünk bele, hogy mennyire értelmetlen pénzkidobás volt az MNB méltóságát, a bőséget és a munkát sugárzó embléma lecserélése egy meglehetősen ötletlen, rideg, pálcikákból álló logóra 46 millió forintért! De ha már költségekről van szó: arra egy szót sem vesztegetett Simor, hogy az MNB tulajdonosa, a magyar kormány a közel egymilliárd forint közpénzből létrehozott adattárházat – amelyben minden fontos információ együttesen megtalálható a nemzetgazdaságról – nem használhatja, mert nem fér hozzá. S arra sem, hogy a bank miért Braunokra költi a pénzünket akkor, amikor elemzők foglalkoztatására épp a takarékoskodásra való hivatkozással nem jut. Mindezt nem semlegesíti az az önmagában ízléstelen tény sem, hogy a költségvetési tanács tagjaként az MNB pénzén Simor fölött magának hét olyan szakértőt, aki a tanács többi tagjától teljes mértékben független. Jobb a tudatlanság, költsünk inkább kommunikációra! – talán ezt jelenthette volna be Simor ezen a sajtótájékoztatón, ha pontos akart volna lenni.

A kérdés tehát továbbra is az: valójában mitől volt olyan sikeres az MNB? A sajtótájékoztatón ismertetett beszámoló első mondata ugyanis az, hogy „nem teljesült a Magyar Nemzeti Bank 3 százalékos inflációs célja”. Pedig a csapból is az folyik, hogy az MNB elsődleges – sőt ahogy beszélnek róla, kizárólagos – célja az infláció letörése. Csak épp ezt nem teljesítette. De akkor mitől sikeres?

Talán attól, hogy 6 százalékra emelte a kamatlábat a monetáris tanácsban helyet foglaló elnökhelyettesek asszisztálásával? Vagy attól, hogy ismét az egekben van az alapkamat, ami óriási csáberejt jelent a spekulatív tőkének? S mint tudjuk, a Magyarországon regisztrált külföldi bankok be is tették pénzüket, ami jóval egyszerűbb, mint ügyfelekkel bajlódni. Ők ugyanis hitelképtelenek. Ugyanakkor az is igaz, hogy a vállalkozások épp hitelhiányában passzívak, ezért nincs jövedelmük. Mindenesetre nemzetünk bankjának sikere szerint így nőtt kilenc százalékkal, immáron 34 milliárd euróra a devizatartalékunk. Hurrá, vesztettünk!

És akkor most komolyan. Az MNB-nek nem az lenne a dolga, hogy az országban legyen elegendő pénz, és elég gyorsan forogjon, hogy ezzel az emberek egymás között fizetve egyre többet dolgozhassanak maguk, ezáltal pedig

a társadalom épülésére? Egy nemzeti banknak nem a vállalatok, az állam működését és a lakosság megfelelő életét kellene segítenie azzal, hogy a kereskedelmi bankokat olcsó hitelezésre szorítja? Vagy fordítva. Az a dolga, hogy drága kamattal hitelképtelenné tegye ügyfeleit, és elszívja azokat a banki eszközöket, amelyekkel a termelést, a fejlődést kellene finanszírozni? Vajon meddig tart ez még így? S vajon meddig etetnek bennünket a „kommunikációval”? A mesével.

D. Horváth Gábor, mno.hu



DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyalázatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló